

Aquestes organitzacions, tan elementals i de tan pràctics resultats, creixeran amb tan sorprenedora rapidesa, que varen imposar-se per les ciutats, viles i pobles, multiplicant-se amb tan gran profusió que ben bé por dir-se avui que no hi ha cap localitat que no les tingui ni individuú que no estigui associat, essent la primera precaució del jove en contraure matrimoni, si per cas no ho havia fet abans. l'inscriure's aquell mateix dia.

Necessitat de modernitzar-se

Durant molts anys aquestes mutualitats no sentiren la necessitat de modificar-se fonamentalment, i, mentre tant, limitaren la seva actuació al pagament d'una quota i al cobrament d'un subsidi; passaren desapercebudes a les col·lectivitats mèdiques i eren inclús mirades amb simpatia, ajudant-les en son comès, car en traslladar-se un professor a una localitat, li servia, el sou que li assignaven aquestes organitzacions per l'obligació de controlar la veracitat d'una malaltia declarada per un associat, com un plus d'ingressos rendits per la iguala del veïnat; però des de mig segle passat als nostres dies han canviat d'una manera tan radical les necessitats a atendre per aquestes organitzacions, que si volgueren complir el fi per el qual foren fundades els hi fou precis modernitzar-se, arribant a ésser una menaça per als interessos professionals.

Avui dia no hi ha cap metge que per si sol pugui acceptar la direcció de totes les malalties de la seva clientela: Demana tot sovint un especialista per a que l'ajudi a compartir la responsabilitat en la curació d'un malalt; demana a un laboratori el seu concurs per a que li aclareixi un diagnòstic o li senyali una orientació, recorre als raigs Rontgen per a que li confirmin o rectifiquin el seu criteri; consultes, exàmens, indicacions i treballs relativament cars i no poques vegades superiors a la potencialitat econòmica del pacient.

Per altra banda, és una veritat per demés certa que una infinitat d'afeccions fins fa poc curades amb potíngues i medicacions clàssiques són avui tractades amb sèrums, vacunes o altres medis qu'exigeixen una atenta observació del malalt i vigilar termòmetre en mà l'efecte d'una activa medicació, sense oblidar tampoc que la cirurgia, invadint el camp de la medicina i conquerint-li cada dia noves posicions, cura una infinitat de processos portant als malalts a la taula d'operacions.

Davant d'aquestes noves necessitats, les organitzacions mutualistes amb la seva antiga estructura i actuació no eren una garantia per als germans de complet socors en molts i molts cassos, puix no podien facilitar-los-hi els medis econòmics necessaris amb què atendre les despeses durant la malaltia, obligant-los a buscar per altres camins la manera com poguer atendre aqueixes necessitats, lo qual lograren aconseguir unint-se i completant-se fins arribar al moment actual molt ben preparats per a aconseguir el seu comès, arribant a ésser la mutualitat una organització formidable, esplèndidament dirigida i capaç d'afrontar les més temeràries empreses.

La llei les protegeix

Legalment, no hi ha res que privi l'actuació d'aquestes associacions i als més puristes en qüestions de Dret els hi seria difícil apoiar en textos verídics afirmacions en demostració de lo contrari. No tenen un fi condemnable ni persegueixen cap programa contrari a les bases fonamentals de la societat; obren i actuen en plena diafanitat, publicant amb el màxim de profusió i detalls tots llurs balanços, acords i manifestacions de la seva vida societària, i no solament no són conceptuades perilloses, sinó ans al contrari, els poders públics les

miren amb simpatia, prestant-les-hi decidida ajuda, car estalvien al tresor nacional un capital fabulós que necessitaria dedicar a beneficència si les mutualitats no invertissin sumes considerables recaptades de les quotes: dels mutualistes en atendre les necessitats més indispensables.

Si no existissin aitals entitats, que fan possible cuidar i atendre un malalt a la seva pròpia casa, gràcies a la pensió rebuda de la mutualitat, ja en el seu domicili, ja en els consultoris que moltes tenen per a comodat dels associats, i inclús hospitalitzant-los en sanatoris i clíniques de la seva propietat, per lo que's refereix a Barcelona es necessitarien al meny cinc mil llits, que costarien a l'Estat, Mancomunitat, Diputació o Municipi un promig de cinc milions de pessetes l'any.

El segur mutual, ni injust ni il·lògic

Tampoc la lògica i la justícia condemnen semblants organitzacions; és de sentit comú i molt de raó que l'individuú vulgui assegurar el cost del contratemps o penúria consecutius a una malaltia, més que més si es considera que la quantia material té per xifra una incògnita, i si s'accepta el segur de vida, el segur d'incendis, d'inundacions, etc., responsabilitat civil qual valua assegurada és conegut matemàticament sense preguntar ni preocupar-se de si l'assegurat disposa de la quantitat per a cubrir el perill de la pèrdua de dit capital, ¿per què no acceptar lògicament el que es pugui assegurar les despeses d'una malaltia i la falla d'ingressos que suposen aitals contratepms?

El cost total d'una malaltia no és potestatiu del qui perd la salut, com ho són altres manifestacions de la vida que poden regular-se segons la seva potencialitat econòmica.

Els qui viaegen poden elegir, en pendre un tren, distintes classes de bitllets arribant a la mateixa hora al terme de un viatge. Pels qui volen divertir-se es del seu voler determinar l'import de la localitat que desitgin ocupar en el teatre, escollir un espectacle a l'abast dels seus medis, i inclús, segons sia la seva fortuna, assistir-hi diàriament, o una vegada la setmana o solament algunes vegades l'any. Però els malats no són ells qui elegeixen la malaltia, ni la data, ni la durada, ni la importància del procés, i si bé en algunes localitats li és possible minvar el cost total cridant un metge de modestes pretensions, no sempre en totes les ciutats hi ha professors aptes per a fer possible aquesta elecció.

Distintes formes de segur

La «iguala», nascuda en temps immemorial i quasi única forma de retribució acceptada en pagament de serveis mèdico-farmacèutics i admesa com racional en la immensa majoria de viles i ciutats de la nostra terra, no és altra cosa que un segur contractat voluntàriament entre el metge i el farmacèutic per una part i l'individuú o la família per altra, en virtut del qual, mitjansant el pagament d'una quantitat convinguda de comú acord, assegura l'assistència facultativa.

Si del contracte individual passem al col·lectiu, els exemples se'ns repeteixen fins l'infinit.

Són segurs els que contracta l'Estat al Cos de Sanitat per a cuidar i atendre als seus malalts soldats de mar i terra; ho són els contractes de les Diputacions i Municipis amb els metges encarregats de la beneficència, i lo mateix pot dir-se de tot quant es refereix a presons, ports, escoles, audiències; i si de lo oficial passem a lo privat o particular, són segurs els contractes de companyies d'accidents del treball amb els seus metges els de patrons per a la cura de llurs obrers i subordinats; els de congregacions i col·legis per al